

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00410 / 18.01.2018 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion		
Opera suspicionată (OS)		Opera autentică (OA)
Suspicious work		Authentic work
OS	OLARU, Codruț. <i>Particularitățile criminalității organizate în România</i> . București: Hamangiu. 2014. Sursa suspiciunii: Emilia Sercan / 14 ianuarie 2018 / www.pressone.ro .	
OA	ILCU, Daniel. Evoluția fenomenului de trafic și a consumului de stupefiante. Politici și strategii în gestionarea conflictualității. <i>Sesiunea anuală de comunicări științifice cu participare internațională a Centrului de Studii Strategice de Apărare și Securitate</i> . vol. 5. Despre orizontala și verticala securității. 20-21 noiembrie 2008, București. pp.352-361. ISSN 2065 – 1244.	
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion		
P01: ¹	p.142:13 – p.144:11	p.357:12 – p.358:41
P02	p.144:20 – p.145:36	p.354:18 – p.355:28
P03:	p.145:37 – p.146:04	p.355:31 – p.355:40
P04:	p.146:05 – p.146:16	p.355:44 – p.356:09
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro		

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

¹ Pn este numărul piesei de creație care constituie obiectul preluării neconforme / Pn is the number of the creative piece, object of the non-conforming takeover.

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii².

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care³:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiata sau suspicioate de plagiat⁴:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioate.
- Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioate prin poziția sa explicită.
- În opera suspicioată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

² Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

³ ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

⁴ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

Dr. Codruț Olaru

Adjunct al Procurorului General al României

Particularitățile criminalității organizate în România

BCU Cluj-Napoca

LEGAL201609335

Editura
Amangiu
2014

Copyright © 2014
Editura Hamangiu SRL

Editură acreditată **CNCS** - Consiliul Național al Cercetării Științifice

Toate drepturile rezervate **Editurii Hamangiu**

Nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată
fără acordul scris al **Editurii Hamangiu**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
OLARU, CODRUȚ

Particularitățile criminalității organizate în România /
Codruț Olaru. - București : Editura Hamangiu, 2014

Bibliogr.

Index

ISBN 978-606-678-887-8

343.34

Editura Hamangiu:

București, Str. Col. Popeia
nr. 36, sector 5
O.P. 5, C.P. 91

Tel./Fax:

021.336.04.43
031.805.80.21

Vânzări:

021.336.01.25
031.425.42.24
0741.244.032

E-mail:

redactie@hamangiu.ro
distributie@hamangiu.ro

galia, Rusia, Italia, s-au reunit la Haga, unde au convenit intrarea în vigoare, până la data de 31 decembrie 1914, a Convenției internaționale a opiului. Convenția în cauză prevedea că producția și desfacerea opiului brut trebuie supuse controlului național, prin legi adoptate de fiecare stat în parte. Astfel, fabricarea, vânzarea și consumul substanțelor și produselor cu conținut stupefiant (morfina, alte opiacee, cocaina) trebuiau destinate exclusiv finalităților medicale ori altor scopuri legitime, iar fabricarea și comercializarea acestora erau supuse unui sistem de înregistrare și licențiere. Intrarea în vigoare a convenției nu a mai fost posibilă din cauza intervenției primei conflagrații mondiale, care a canalizat în altă direcție preocupările statelor semnatare.

P01 Prin Tratatul de la Versailles adoptat după încheierea războiului s-a ratificat Convenția de la Haga, aceasta fiind considerată intrată în vigoare abia în acest moment. În data de 19 februarie 1925, s-a semnat la Geneva *Convenția internațională a opiului*, extinzându-se sfera de aplicabilitate a Convenției de la Haga și asupra cânepii indiene și a frunzelor de coca, interzicând utilizarea acestora în alte scopuri decât cele medicale sau științifice. Prin această Convenție au fost reglementate certificatele de import și licențele de export pentru substanțele și produsele cu conținut stupefiant, urmărindu-se permanenta supraveghere a mișcării drogurilor pe plan internațional.

Prin *Convenția de la Geneva*, semnată la 13 iulie 1931, s-a urmărit limitarea fabricării, precum și a importării peste cantitățile maxime a substanțelor și produselor stupefiant fixate după evaluarea necesarului intern de droguri al fiecărui stat. Se rezervă dreptul de a importa și distribui heroina numai guvernelor, în scopuri legitime.

Convenția pentru pedepsirea traficului ilicit de droguri dăunătoare, adoptată la Geneva, la data de 26 iunie 1936, instituie comisiile rogatorii, ca instrumente de luptă împotriva persoanelor fizice implicate în traficul ilicit de droguri. Se înființează și un *Oficiu Central Internațional* însărcinat cu coordonarea pe plan mondial a luptei împotriva producției și traficului ilicit cu substanțe stupefiant. De asemenea, se prevăd măsuri privind asistența juridică internațională, reglementându-se în acest sens obținerea ori acordarea extrădării în cazurile enumerate în Convenție.

La 19 noiembrie 1948 se semnează *Protocolul de la Paris*, prin care *Organizația Mondială a Sănătății* este autorizată să propună supunerea oricărui drog nou-obținut, care poate crea dependența fizică sau psihică, reglementării internaționale în materie.

Datorită numeroaselor reglementări în domeniu, pe alocuri contradictorii, Consiliul Economic și Social al Organizației Națiunilor Unite autorizează Comisia de Stupefiant din cadrul aceluiași organism

pentru elaborarea unei convenții care să centralizeze prevederile anterioare, precum și să statueze noi măsuri și instrumente de luptă împotriva traficului de droguri. Urmare a acestei directive, la 25 ianuarie 1961 s-a adoptat *Convenția unică asupra stupefiantelor*, care a intrat în vigoare la 13 decembrie 1964. În această Convenție a fost prevăzută înființarea unei instituții pentru coordonarea pe plan internațional a luptei împotriva traficului ilicit de produse și substanțe stupefiante, respectiv *Organul Internațional de Control al Stupefiantelor (OICS)*. Față de reglementările adoptate anterior, întâlnim în Convenție noi dispoziții referitoare la tratamentul medical și readaptarea toxicomanilor, precum și la instituirea unui control privind heroina și cetobemidona. Se reiau dispozițiile referitoare la reglementarea importului și exportului de stupefiante, cerându-se ca exporturile să fie supuse, în mod obligatoriu, autorizării celor două guverne, respectiv al țării exportatoare și al țării importatoare.

Din cauza evoluției îngrijorătoare a traficului și consumului ilicit de droguri, se impunea o modificare a reglementării internaționale în acest domeniu, motiv pentru care a fost adoptat, tot la Geneva, un *Protocol privind amendamentele aduse Convenției unice asupra stupefiantelor din 1961*. Astfel, în Protocol se prevedeau completarea regimului pentru evaluarea suprafețelor cultivate cu mac opiaceu și fabricarea stupefiantelor sintetice, limitarea producției de opiu și distrugerea plantațiilor de mac opiaceu și a celor de cannabis cultivate în mod ilegal, prevenirea abuzului de stupefiante și asigurarea unui tratament complet și corect pentru toxicomani, precum și luarea de măsuri de reinserție socială a acestora.

Convenția privind substanțele psihotrope din 1971 a fost adoptată la Viena, ca urmare a Conferinței Plenipotențiarilor din 77 de state, cu participarea reprezentanților Organizației Mondiale a Sănătății, Organului Internațional de Control al Stupefiantelor și Organizației Internaționale de Poliție Criminală. Această convenție, intrată în vigoare la 16 august 1976, cuprinde în principal măsuri restrictive referitoare la anumite substanțe cu proprietăți halucinogene, depresoare sau stimulente, ce afectează sistemul nervos central, substanțe neincluse în lista prevăzută în Convenția unică asupra stupefiantelor din 1961 (amfetamine, barbiturice, tranchilizante, LSD-25). De asemenea, în noua reglementare se instituie o licență specială pentru fabricarea, comercializarea, distribuirea și posesiunea substanțelor psihotrope, exportul și importul fiind interzise, afară de cazul când exportatorul și importatorul sunt instituții guvernamentale sau organisme competente să desfășoare activități licite cu ele.

Ca urmare a *Declarației privind lupta împotriva traficului și consumului ilicit de droguri*, adoptată de Adunarea Generală ONU la 14